

M. 10128 : 1-9 + 1 bis
ACC. N:R.

Landskap: *Småland*
Härad: *Lunnebo*
Socken: *Göteryd*
Uppteckningsår: *1946*
Upptecknat av: *Johan Augustsson*
Adress: *Näs, Göteryd*
Berättat av:
Född år *1890* i *Göteryd*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dragonen Petter Knut.

s. 1-9.

M. 10128:1

Dragonen Petter Stråt.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Petter Stråt var född i Sjögan av 1780-talet och tog värvning som dragon för muthälsat st. i Småland i Göteborgs och W. hägrat av sin för 1805. Under hans första tjänstår var det för i hälsat men han var först borta på rekryteringsring en längre tid och sedan på konvalescens emellanåt. Han var en storräkt stötlig yngling, hade stor lust för militäriskhet och deltog även i slagarmål. Han bodde på sitt torp i norra de av Sjögan marken och hästen gick om konvalescens i de i Sjöthagen och var under vintern i Linderås na hos bonderna som lyktes vid att underhålla honom. När den många dragonen kom mer till de skådet i sin vackra uniform, för att hälsa sin häst när han skulle begiva sig av till tjänst ring väckte han beundran hos alla när han, sin väg på stilig och vacker som han var. Den stora sköte hans stora under baktar och fo hälsat emellan dragons och muthälsare yngre ha en varit gott under denna tid. Sjögan på efter Stråts anställning blev det krig och han fick begy ut i fält. Under sin 1808 till 1814 var han i tjänstgöring mycket av tiden och i de krig som hans regemente deltog var han med, i Skåne,

han barde på arbetstidomvandlingar eller som rak
vid fästningarna eller fängelser och då var hans häst ku-
ma. Han hade nu ingen större lust för arbete utan för-
des bäst i kramarna tjänst. När detta frigit var blev
han som hem med hvar och lemnar i behåll och för-
sedan på torpet ständigt utan när han var i tjänstgö-
rstat skälfte gifte han sig med en frigårdsdotter Maria
Lousia Spalandh som var född 1785 i Tappa försam-
ling. Han var nu stor och grov som en gäffe, sig-
net och hade en holladad öfrykta. Som frigare var ha-
nog den som häst passade till giket och rusthållet ha-
ett bra förband att bita till men han hade nu svårt för
att rätta sig efter fredliga förhållanden utan ville alls
använda våld. Han hade nu blivit mycket begiven på
kännis och både som skuden och myket var han en
fara för folket i hemorten där han emellanåt leste
som en lärare. Häst utvalde för honom vara Små-
hulta händer som skulle underhålla hans häst, för
hans åker, giva honom skanda, m. m. och det var
måtan omöjligt för dem att vara honom till lags.
Oftinga gånger då han kom i Sævis och sade sig
skola skola händerna måste vara springa i förtvåg
mer till lags än att händerna kunna att gömma de
sinna han kom. När han då ej hittade dem blev
han lugnare och det fick vara den gången. När ha-
de kom hem var han hemma för honom och det ha-
de de friger att han då blev inne hos barnet och

han skickade Sara till Lagn med bud att faran var
så att bröderna kunde komma hem igen. Skogen där
för meste hade han inte och som skogsverkare var han
en färdig hantverkar när han hade verktyg i händerna
och han blev nog ty då var ingen annan till lätet. Och
han var borta och hästade måste han gå först ty
högg han i sten blev han utsvinnig och då måste
springa som raka för honom om de ville rädda de
och likadant var det när han hade glä i händer
och det gick honom emot. Sara var en mycket omär
och god hustru och det var till stor del genom henne
äktenskapen som han ej begick några större brott, och
henne var han ej färdig och han kunde med att lug
hon till deo att bröderna hvarnit att gömma sig.
Det fanns hvarqvart någon som hade med eller styg.
att laga igen emot honom. Endast en gång den gång
att han måste lugna sig för övermakten. Där var
hem på Burehult södergårdso militärhärskare och ge
den var körd honom stult det och var full och kom
vack så många där var så han blev ensam hemma.
Och när så den som flytt samlatas sedan för att a
laga som vad som var att göra och då de kring de
fasta män till hjälp, nämligen Jonas Nilsson i Bureh
morgengård född 1788 och en skoleking till honom, de
och sig tillbaka till gården där stult gått in i styg
och lagt sig. Han försökte nu ej uppträda framman
den samlade styrtan utan folket kunde drivas till.

M. 10128:5.

när han var klädd i uniform, kändt var han skulle
 begripa sig av sin tjänstgöring. När han tog ut hästen
 och gjorde sig i ordning var fullt artingen ute i när-
 heten eller var vid fristämman i stugorna och kändte sin de-
 stare mannen med de granna kläderna. Ibland kom
 andra dragarna ridandes som skulle komma i Gårds-
 så de var flera i sällskapet när de red sin väg. Det
 variskt gäde bredvid kungstjänsten hade han inte n-
 gick på dragarbeten emellanåt när han var hemma
 i sitt stekstugor med vara Gårdsstall hade Stenst &
 döftas närvarigen, Stina född 1815, och stuma, född 1820
 Efter Stenst rekordhopp och påståtliga bortgå-
 gick "Stenstels-Gräna" ej har på torpet utan hästarna
 hjälpte henne att ätta upp en liten backstuga på hög
 markens kiggande marken där han bodde en följd av
 år medan barnen var små. Alla hade medänkan om
 henne i sin familj och hon hade barnen med sig
 och dessa kring men mat när han mycket av tiden var på
 hästarna i byn på dragarbeten och som hjälpte vid var
 jehanda arbeten, bland annat var han en "hastia" för
 spinnkäring" (stara såd). Hennes förnäriga att för-
 familjen blev mycket medans ställningen att hon vil-
 40 år äldre, några år efter Stenst död, fick ytterligare
 en flicka, Johanna Stenstedsdotter, född 1825.

Om hade hon fått lida stor nöd om barnen fått ej
 gått emellan, men han var smygskt av alla och fick
 mycket material för de tjänsterna han gjorde och

kunde skiljas sig från Lilla barnen som kunde
mede men fattigdomen var stor hos henne under det
hennes livstid. Hon flyttade till Gudhult och skaptes till
Stornmarken där hon bodde 1840, varefter hon flyttade till
sin syster och mig i Brunnhult norrgård och dog på
hög ålder 1850-talet.

Chren. Nerts syster hade sturen att göra
männens stöd växa i stor fattigdom. Vi ansåg de ha
de utstått något friga de vara bröda för maten och
de utstått tungt arbete och vara mycket illa. Som hon
vetna friga de till skine där de vistades emellanåt
men bröda gifte sig sedan i hemstaden. Sten gifte
sig vid 34 års ålder med skogshugaren och hollaren
Goran Stilon, född 1810, som kallades "Skatta-Goran"
varför han sedan alltid kallades "Skatta-Stenan". De
bodels först i Gudhult men flyttade sedan till Brunnhult
där Goran dog omkring 1858 och efterlämnade 3 små barn.
Månligen Sten, född 1850, Lena född 1852, och Johanne
född 1856. Han måste fattigvården tid under
det då barnen var så små att modern ej kunde tag
dem med sig när hon var bröda på arbete.

Stina bodde under sin ungdom på ett flerstol plats
och flyttade sin lilla bröda från det ena stället
till det andra, mest på platsen belägna långt ut
i skogsmarken. En vinter brödes hennes bröda
när på Brunnhults gård (Stingarna) i gräsen mot St.
ysle socken och där grävdes i en bröda och byggdes

en jordkoja. Platan är belägen långt ifrån människor:
ninga och omgifven av ängar och skotmarkar där det ty
gick att komma över med skjutet utan för is eller snö i so-
mmen.

En gammal upphävd som kallades "midsommar-
kalle" där också och han hade midsomst och gjort det fint inom
digt. Om midtem blev det en sådan mängd ens att de knu-
pet kunde komma till beboela trakter. De gjorde en
liten gångstig till byn Jontana bygd i Strängs och hem
de kunde förskaffa sig lite till livets upphälle. Där
varen vens kopian och brödstumparna och därmed i den
jämta det lilla kotaget fick bräns ombring / bitometa
till en bräcke dit det gick en skogsväg där det gick att k.
Stojan attes sedan uppe i Birkhult igen för en annan
bräcke närmare byn. Ett stugorna flyttades på ofta de
vode för att bränderna sjäma ville han bräcktugorits
re och då blev sig hade hantrakt för sina famler
flera de lätt upfylda. Stinas barn komms till Stina
när de kom förmerats och när Stina blev gammal
tog de henne till sig men han hade understod av
Göteborgs hemmen. Under sin arbetstid var han my-
cket i skuggan och var mycket mycket sig
han var skicklig och snäll och liknade mest sin mo-
der som dog hos henne i Skövde 1909 och var då 94 år
gammal.

Stina Stint gifta sig och blev änka vid 40
åren och hon hade barnen Sofia född 1851 och
Augusta född 1860 som vara midsommariga när man
men dog. Den andra kalle hon både i Skövdes

"Ekenäs" och för torpet "Stopparsvallen" under "Jonstorp" var
 han förlt namnet "Stopparsvalla-slumma". Han bodde sedan
 en tid i Bursbult där en av hennes döttrar var gift
 med slottet och några flyttade till Skälvingborg där
 slottet dog och slumma flyttade dit och skötte hemmet
 åt honom i många år. De 1905 var han var 85 år
 skickade han henne till Göteborgs nöjesstaden,
 där jag dröfjade henne många gånger. Slumma var
 och kallade för hennes by de hade för varit bekanta.
 Slumma minades ju ej stult men Lars hade tukt om du
 ska för han haft. Slumma hade ett mor och Stina var
 smitta men späte prästod han sig ej bara varit
 som slumma utan varit förfärligt stygg och mest
 likt stult. Han dog hösten 1906 och hade då ringa
 ena släkting i sin förfärliga släkting.

Lars slottet Johanna slumman hade följt
 somliga för många ställen i stämne och i hennes
 under sin uppväxt och ungdomstid slumma några
 av dess morfar. Han gifte sig vid 35 års ålder med
 slumman och gränsfärdslumman stillo detta slag
 mormor "Lag" i "Fammbult", född 1836, och kallades sedan
 "Lag" mormors "Johanna". De hade 3 döttrar som hette
 till St. Annanade efter konfirmerationen och gift
 sig sedan där. Stills "Lag" var spiklig en lång tid
 och dog 1893. Därefter hölls auktionen för slumman
 slumman och Johanna flyttade år 1894 till sina döttrar
 där han var boakt till sin död. Han blev 90 år

9. 11. 10128:9.

gammat. Hon kunde ej skriva riktigt i Dammar
utan. "Kungade till Kungsgatan och kom i 9 eller 10 års
regelbundet på besök i Götavärd några veckor på sommaren
och fick då undervisning och logi hos sina många gamla
bekanta. Ennå hon varit borta hos sin mor och hon
alltid mycket hos henne vid under sina frivardar
och jag talade då mycket med henne. Om 1900 skulle
mina föräldrar skriva mig i Sverige och hade då den
älske vara kvar till "Kung". "Johanna ville då varit
högst vara med och vara "självständigt" i Sverige en
till på den gång hon varit det en många gånger för
alla avseende henne men hon var ena ena en
skänkt makt anseendes och hon skriva mig hela dagen
men var utträttad vid kvällen. Dina gången hon
var i Sverige var nog 1903.

De äro "Kung"-Sara, "Kalla"-Sara, "Kalla"
molda-skarna och "Kalla"-Sara. "Johanna fingo i
sitt mitt erfara vad det ville säga att för en
å minnelse tillkalla, förvara sig och minnelse
Sara sin slöfakt och sjukdom för bort familj
förvara och lämna maken ensam med de en

Johanna Skogström
Om Götavärd

Brev

N. 10128
Folkhushushuset

Ärend

"Harmed önskar de anteckningar som jag gjort om
"Husd" och hans familj. Det var en familj som mellen
man hade fullgäld och besvärigheter att draga med i
hög grad. Hus förhållande i öfrigt var för dragsamt
under den tid huset var gift och snart där för det nu
ej att få reda på. vänligen

Jarne Ahlgren och hans Göterd

Om det finnes efterkommande till alla 3 andarna i Sverige och
Danmark så får jag beöfva att anteckningarna ej vinnas för dem.
Tröstigt är att de nu ej kunna reda ut släktskapen till huset.

